

Disse Forsøg vise, at en meget betydelig Del af Kalken ret hurtig bindes af Kiselsyre under slige Forhold. Her er imidlertid Kulsyre udelukket, medens dette ikke var Tilfældet med en Prøve, der udførtes paa Kunstmuseet, hvor Mørtelen var sammensat af 5 Maal Grus, 1 Maal Kalk og 1 Maal Infusoriejord. Da denne Prøve var $2\frac{1}{2}$ Aar gammel, undersøgtes den. Det viste sig da, at al Kalk var bunden dels af Kulsyre, dels af Kiselsyre. Den totale Kalkmængde bestemtes til 7.7 pCt., medens den til Kulsyre bundne fandtes at være 6.6 pCt.; følgelig har Kiselsyren bunden 1.1 pCt. Kalk eller 14.3 pCt. af Kalkmængden. Der er saaledes ingen Tvivl om, at det er heldigt at anvende en Tilsætning af Infusoriejord for at faa Mørtelen bedre og hurtigere hærdnet.

7. Frysningssprøver.

Seks Sten pudses dels med den sædvanlige Grovpuds (2 Maal Sand, 1 Maal grov Chamotte, $\frac{1}{2}$ Maal fin Chamotte og 1 Maal Kalk), dels med ovennævnte Infusoriejord-Mørtel. Senere paaførtes Finpuds, og Stenene males med forskellige Farver. Efter 1 Maanedes Henliggen behandlede Stenene skiftevis saaledes, at de 4 Timer udsattes for Frysning og derpaa optøedes i Løbet af mindst 4 Timer, og disse Behandlinger fortsattes saa længe, at alle Sten havde været 12 Gange under Behandling. I intet Tilfælde led Pudsen eller Farvelaget noget.

København i Juli 1903.

Oscar Matthiesen.

Julius Petersen.